

цільових сегментів необхідний свій власний абсолютно певний набір маркетингових заходів, направлених на гармонізацію відносин страховика і страхувальника. [5]

Маркетингова стратегія страхової компанії є комплексною реалізацією даних, одержаних в процесі вивчення ринку. Вона дає можливість провести комплексну оцінку початкового матеріалу щодо стану і динаміки ринку, а також виробити оптимальну систему ринкових дій компанії. Тому маркетингова стратегія повинна стати невід'ємним елементом діяльності страхових компаній.

Висновки. Дане дослідження — це спроба підсумувати та узагальнити процес формування маркетингової стратегії страхової компанії. Робота дає підґрунтя для подальшого детального аналізу кожного елементу стратегії та розробці індивідуальних підходів. Отримані під час дослідження результати все зараз можуть використовуватися як рекомендації при розробці маркетингових стратегій вітчизняними компаніями.

Література.

1. Беседина К. Страхование способствует экономическому прогрессу общества // Комсомольская правда. — К., 2006. — С.7-8.
2. Зубец А.Н. Страховой маркетинг — М.: «Анкил», 1998. — 249 с.
3. Зубец А.Н. Маркетинговые исследования страхового рынка — М.: «Анкил», 2001. — 147с.
4. Зубец А.Н. Страховой маркетинг в России. Практ. пособие — М.: «Анкил», 1999 — 242 с.
5. Лукинов А. Основные тенденции в развитии страхования в 3-м тысячелетии // Страхование дело № 3.— М., 2006. — С. 54-55.
6. Рікардо Д., Фолькер Х.. Значення ринку страхування для економічного розвитку в Україні: аналіз та рекомендації для економічної політики // Страхова справа. — К., 2006. — С.32-35.

© Шиманська М. В.,
магістр

© Герасимчук В. Г.,
доктор економ. наук, професор

МІЖНАРОДНА ПЕРЕДАЧА ТЕХНОЛОГІЙ В АТОМНІЙ ЕНЕРГЕТИЦІ

Вступ. За сучасних умов в нашій державі на фоні здійснення системної трансформації суспільного виробництва, яка спрямована на розвиток ринкової економіки, важливе місце займає сфера енергетики, яка є двигуном для розвитку промисловості та досягнення стабілізації в країні. Особливої значущості для України має сфера атомної енергетики, бо енергія, яка є продуктом ядерної реакції є найдешевшою та найбільш екологічною.

Нажаль, Україна не має достатньо власних ресурсів для розвитку даної сфери. Одним з варіантів виходу з такої ситуації є застосування трансферу у сфері атомної енергетики, яким Україна користується з 1986 року [7,9].

Розвиток ядерних технологій робить актуальною проблему утилізації технологічних відходів. Враховуючи обмеженість можливостей вивозу відпрацьованого ядерного палива на зберігання до Росії, а як наслідок – переповнення приреакторних басейнів витримки відпрацьованого ядерного палива. Таким чином, на атомних станціях України необхідно знайти інші технології рішення зберігання ядерних відходів для забезпечення надійної та ефективної експлуатації [6]. Головним напрямом використання здобутків у сфері науки і техніки є міжнародний науково – технічний обмін [7].

Передача технологій – це процес, за допомогою якого технологія, досвід, ноу-хау або устаткування, розроблені особою, підприємством або організацією, передаються іншій особі, підприємству або організації. Результатом ефективної передачі технології є комерціалізація нового продукту, або послуги, або поліпшення існуючого продукту або процесу [1].

Стрімке зростання науково-технічного обміну на сучасному етапі розвитку дає підстави деяким науковцям [2, 3, 6] говорити про становлення в останній чверті XX ст. нового єдиного ринку – технологічного, який функціонує поряд із традиційними (товарів, капіталу, робочої сили).

Постановка задачі. Основною метою даної роботи є аналіз трансферу технологій в галузі атомної енергетики на основі техніко-економічного розрахунку показників роботи атомних об'єктів та усестороннього аналізу енергетичної безпеки України.

Задачами дипломної роботи є:

- привернення уваги до актуальності атомної енергетики на сучасному етапі розвитку України
- аналіз об'єктів технологічного трансферу в атомній енергетиці
- розрахунок програм передачі технологій

- визначення стратегії розвитку атомної енергетики в Україні на базі технологічного трансферу. Об'єктом дослідження є механізм трансферу технологій в атомній енергетиці.

Предметом дослідження є атомна енергетика України взагалі та техніко-економічні показники роботи Запорізької АЕС.

(формулювання цілей дослідження)

Методологія. Теоретико-методологічною базою магістерської роботи є застосування математичних та загально-наукових методів дослідження. Зокрема, були використані метод системного аналізу, порівняльний метод, метод лінійного програмування, екстраполяційний метод, метод пересічних показників, нормативний метод, балансовий метод, матричний метод, метод Делфі експертних оцінок.

Результати дослідження. Україна посідає восьме місце у світі та п'яте в Європі за величиною встановленої потужності атомної енергетики. Ядерна енергетика є базовою складовою енергозабезпечення країни, її частка у загальному обсязі електроенергії, що виробляється в країні, сягає 50%, і за цим показником Україна входить до групи лідерів.

У 2005 році в Україні на чотирьох атомних електростанціях в експлуатації були 13 енергоблоків з реакторами типу ВВЕР. Загальна потужність АЕС України становить 11 835 МВт, що складає 22,7% від загальної встановленої потужності електроенергетики України. У 2005 році АЕС України виробили 81,424 млн кВт/год електроенергії — 45,3% від загального обсягу. Коефіцієнт використання встановленої потужності (КВВП) склав 78,5%, порівняно з 2003 роком він збільшився на 3,3%.

Для ядерної енергетики п'ять чинників визначають майбутні стратегії в області міжнародного трансферу технологій:

1. Максимальне використання ресурсів
2. Досягнення максимальної економічної вигоди
3. Досягнення максимальної екологічної вигоди
4. Максимальне підвищення безпеки реакторів
5. Достатність в ресурсному відношенні атомної енергетики

Ціль полягає в тому, щоб оптимізувати ці чинники.

Проведений економічний розрахунок по пунктам таким як: річний виробіток і відпуск електро- і теплової енергії, режими роботи енергоблоків, чисельність працюючих та інше.

З розрахунку робимо слідуючі висновки, що собівартість 1 кВт*год відпущеної ел. енергії рівна 5,53 коп., а собівартість 1 ГДж відпущеної тепл. енергії рівна 6,6 грн.

Для АЕС має велике значення величина річного об'єму відпуску споживаємої ел. енергії, при чому щоб АЕС не працювала збитково. З розрахунку видно що $W_{отб} \gg W_{кр}$ станція працює в сторону доходу.

Річний відпуск ел. енергії на АЕС рахується достатнім, і складає величину $2,66 \cdot 10^6$ кВт·ч.

Також рівень рентабельності АЕС складає 22,3%.

завдання забезпечення ядерної безпеки та підвищення її рівня завжди входить до порядку денного державних та галузевих структур. Воно є пріоритетним під час вирішення питань, що сьогодні стоять перед вітчизняною ядерною енергетикою. Такими питаннями є:

- продовження терміну експлуатації атомних реакторів;
- введення до дії нових потужностей;
- розвиток вітчизняних виробництв, задіяних у ядерно-паливному циклі (ЯПЦ);
- безпечне поводження з відпрацьованим ядерним паливом (ВЯП) та радіоактивними відходами (РАВ);
- вирішення проблем Чорнобильської АЕС;
- подальше підвищення рівня безпеки діючих атомних блоків.

Починаючи з 1999 року, спостерігається тенденція до покращення ситуації в українському енергетичному секторі. Економічне зростання сприяє зміцненню енергетичної безпеки держави, оскільки ріст реального ВВП є гарантією, що Україна матиме гроші на видобуток та закупівлю необхідної кількості енергоносіїв. Щодо показників енергоспоживання, то в останні роки їх значення зросли, але все ще залишаються значно меншими одиниці, отже потенціал для підвищення ефективності використання енергії є значним.

Ядерна енергетика має довгострокове майбутнє тільки за умови розробки втілення новітніх технологій, які забезпечать її конкурентоспроможність, безпечність функціонування на якісно новому рівні та протидію ядерному розповсюдженню. Складність цієї проблеми потребує об'єднання зусиль світової спільноти для її вирішення, посилення міжнародного співробітництва в питаннях розробки інноваційних ядерних проектів та контролю за розповсюдженням ядерних технологій.

В результаті дослідження були зроблений висновок, що застосування міжнародного трансферу технологій в атомній енергетиці є необхідним для нашої країни.

Висновки. Наукова новизна роботи полягає в аналізі технологічного трансферу в галузі атомної енергетики за новою схемою, а також в систематизації наукових досліджень в галузі трансферу технологій та концентрації їх на атомній енергетиці.

Дана робота має практичне значення як інструмент визначення основних техніко-економічних показників в галузі атомної енергетики та теоретичне значення в рамках узагальнення досліджень щодо трансферу технологій та зосередження їх на галузі атомної енергетики.

Трансфер технологій в галузі атомної енергетики є перспективним напрямом розвитку енергетичних систем України, за допомогою даного інструменту можна підвищити рентабельність, якість і безпеку атомних технологій.

Дану роботу рекомендується використовувати як теоретико-методологічну базу для наступних досліджень у даній сфері, а також для використання в наукових роботах студентів технічних спеціальностей, як інструмент економічного аналізу в сфері атомної енергетики.

Література:

1. Закон України від „ Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій” від 14 вересня 2006 р. N 143-V.
2. Енергетика: 36. наук. праць / Український держ. морський технічний ун-т ім. адмірала Макарова / Г.Ф. Романовський (відп.ред.). — Миколаїв : УДМТУ, 2003. — 144с. : рис., табл. — ISBN 5-87848-126-X.
3. Енергія та енергетика: 4-а міжнародна виставка генерації, передачі та розподілу енергії, альтернативних джерел енергії, збереження енергії, 8.11- 11.11.2005:Каталог. — К., 2005. — 96с. : іл.
4. Міжнародний енергоекологічний конгрес "Енергетика. Екологія. Людина", 30 березня - 2 квітня 2004 р.: Тези доп.. — К. : Українські енциклопедичні знання, 2004. — 82с.
5. Прямі іноземні інвестиції та технологічний трансфер у пост-радянських країнах / Д. Дайкер (ред.), І.Ю. Єгоров (пер.з англ.). — К. : К.І.С., 2003. — 202с. — Бібліогр.: в кінці розд.. — ISBN 1-85898917-5 (англ.). — ISBN 966-8039-16-5 (укр.).
6. Відновлювана енергетика XXI століття: Матеріали VI Міжнар. конф., АР Крим, смт. Миколаївка, 19-23 вересня 2005р. / Н.М. Мхітарян (ред.) — Б. м., 2005. — 242с. : іл. — Укр., рос., англ. мовами. — Бібліогр.: в кінці робіт.
7. Anderson R., Bikson T., Lewis R., Moini J., Straus S. Effective Use of Informational Technology: Lesson about State Governance Structures and Processes. – RAND Corporation, MR – 1704-BSA, 2003.
8. Dobriansky P.G. Technology and Foreign Policy: The essential Triangle // Remarks to the Consil of Scientific Society Presidents, Washington DC, 2003 / <http://www.state.gov>
9. Helm D., Powell A. Pool Prices, Contracts and Regulation in the British Electricity Supply Industry // Fiscal Studies.— 1992.—N13.— pp.89-105.
10. Von der Fehr N.-H., Harbord D. Spot Market Competition in the UK Electricity Industry // The Economic Journal.— 1993.—103.—pp.531-546.
11. Larson E., Brahmakulam I. Building a New Foundation for Innovation: Result of Workshop for National Science. – RANG Corporation, MR – 1534 – NSF, 2002.
12. ISO/IEC Guide 2:2004. Standardization and related activities. – General Vocabulary. - ISO, 2005.